

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אחסאן כנעאן

פלוני

התובע

ע"י עוה"ד חליל עואד

נגד

1. מדינת ישראל - משרד הבריאות
2. בית חולים המרכז הרפואי גליל ישראל
3. ענבל חברה לביטוח בע"מ

הנתבעים

ע"י עוה"ד יעקב עוזיאל ואח'

1
2

פסק דין

3

4 לפני תביעה לרשלנות רפואית, בגין שרוב בדיקה של חולה אחר לתיק האשפוז של התובע בבית
5 חולים, ולפיה אותו חולה לוקה בלימפומה (סרטן בלוטות הלימפה). בשל כך, בסיכום האשפוז השייך
6 לתובע נרשם בטעות, כי הוא סובל מאותה מחלה. רק לאחר מספר חודשים התברר כי הרישום
7 מוטעה ובית החולים הסיר אותו מרישומיו. בתביעה נטען, כי בשל התנהלות זו נגרם לתובע נזק
8 נפשי. בית החולים כופר באחריותו ובשאלת הנזק הנטען כתוצאה מטעות זו. פסק הדין ידון להלן
9 בשאלת הנזק והאחריות.

10

רקע וטענות הצדדים

11
12

13 1. התובע יליד 19.2.76. ביום 5.8.2017 פנה התובע לבית חולים לגליל מערבי נהריה (להלן:
14 "בית החולים"), והתלונן על כאבי ראש, חולשה וכאבי פרקים ממושכים. התובע התאשפז בבית
15 החולים מיום 5.8.2017 ועד ליום 15.8.2017. בכתב התביעה נטען על ידי התובע, כי עת שוחרר מבית
16 החולים קיבל סיכום אשפוז בו נרשם כי הוא סובל מ- "Diffuse large b-cell lymphoma non
17 GCB with high proliferative index".

18 בכתב התביעה נטען עוד, כי לאחר מספר שבועות התובע נשלח לבדיקות בבית חולים
19 רמב"ם. בבדיקת רופא בית החולים, נשאל התובע אודות שמו ומספר ת.ז. ולאחר אימות הפרטים,
20 נשאל התובע מדוע הוא נמצא אצלו, שכן הוא אמור להיות בבית חולים, היות והוא חולה במחלת
21 הסרטן. לאחר שיחה זו נשלח התובע למחלקת כימותרפיה, שם היה אמור לעבור טיפולים או

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

הקרנות בעקבות מחלת הסרטן. התובע טוען כי הוא נכנס לפאניקה ושוק, החל להיפרד מחייו, ולבצע סידורים לקראת הטיפול.

התובע טוען עוד, כי יצר קשר טלפוני עם הרופא המטפל שלו, שגם הוא הופתע ממה שמסר לו התובע, תוך שהוא בודק את תיקו הרפואי. הרופא מסר לו שלא יבצע שום טיפול, וייגש אליו לבירור העניין. בביקור שערך התובע אצל רופא מומחה לרפואה פנימית ואנדוקרינולוגיה, ולאחר שעבר על תוצאות הבדיקות בשנית, כמו גם על סיכום האשפוז מיום 15.8.2017, לא איתר שום ממצאים המתוארים בסיכום האשפוז מיום 17.8.2017 (כך נכתב בכתב התביעה בסעיף 17 ועל ההבדל בין התאריכים נעמוד בהמשך) בקשר לתוצאות CT.

התובע טוען עוד, שהסתבר בדיעבד שנציגי בית החולים התבלבלו בבדיקות התובע עם תוצאות בדיקות של אדם אחר, תוך ביצוע תיקון רישום מוטעה בסיכום האשפוז מיום 17.8.2017 ותוך עדכון במערכות, כי התובע חולה במחלה שאינו חולה בה בפועל. עוד נטען כי במהלך חודשים רבים פנה התובע וביקש לתקן את הרישום, שכן הרישום המוטעה גורם לו נזקים רבים אך חרף האמור לא תוקן הרישום. בלית ברירה ומחוסר אונים מול בית החולים, פנה התובע לבא כוחו וזה שלח ביום 20.2.2018 מכתב התראה לבית החולים. עוד נטען על ידי התובע, כי בהעדר תיקון נשלח ביום 6.5.2018 מכתב נוסף, ורק ביום 15.5.2018 התקבלה תשובה מקרן ענבל אליה צורף סיכום אשפוז מתוקן.

בעקבות המקרה טוען התובע, כי התפתחו אצלו פחדים וחרדות, והוא צירף לכתב תביעתו חוות דעת של ד"ר תאופיק קראקרה, מומחה רפואי בשטח הפסיכיאטרי, לפיה נותרה לתובע נכות צמיתה בשיעור של 20%.

2. כתב ההגנה שהוגש כולל הכחשות גורפות וכלליות, אין בו גרסה למה שאירע והוא מעלה בנוסף טענות כלליות בדבר העדר נזק או קשר סיבתי או אי הקטנת נזק. הנתבעות הגישו חוות דעת נגדית של ד"ר ג'בארין מוחמד (להלן: "מומחה הנתבעות"). כאן אעיר כי היה זה ראוי שבית החולים יתן גרסת הגנה שלמה ולא יסתפק בהכחשות כלליות, במיוחד כאשר אינו מכחיש כי שרבב בדיקה של אדם אחר לתיקו של התובע, מה שהוביל לבסוף להגשת התביעה. בחוות דעתו קבע מומחה הנתבעות, שלא קיימת נכות נפשית הקשורה לאירועים שתוארו בכתב התביעה, אך קיימת נכות נפשית בשיעור של 10% בגין מצב חרדתי דכאוני, ממנה סובל התובע מאז שנת 2008.

3. למרות שמונה מומחה רפואי מטעם בית המשפט, שהעמיד את הנכות הנפשית על שיעור של 5%, הצדדים לא השכילו להגיע לפשרה גם לאחר שהוצעה הצעה לפשרה. הצעתי לצדדים לטעון על דרך הפשרה בשים לב לכך שאלת האחריות נוחה לתובע אך לצערי הנתבעות סירב לכך. עדי הצדדים נשמעו על פני שתי ישיבות, ולאחר מכן סיכומי טענותיהם בעל פה.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

הכרעה ודיון

4. לאחר ששקלתי טענות הצדדים, עיינתי בעדויות הצדדים, בחוות הדעת השונות ובמסמכים הרפואיים הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל. מאחר והצדדים חלוקים לגבי העובדות אתייחס תחילה לנושא זה. לאחר מכן, אדון בשאלת האחריות בהיבט המשפטי, ולבסוף אתייחס לשאלת הקשר הסיבתי וגובה הנזק.

העובדות

5. צודקות הנתבעות בטענתן כי בעת ששוחרר התובע מבית החולים ביום 15.8.2017 נמסר לו סיכום אשפוז שלא כלל את האבחנה של לימפומה. לכן טענת התובע כי נמסר לו באותו מועד סיכום אשפוז שכלל את האבחנה אינה נכונה. רק ביום 17.8.2017, לאחר שחרור התובע ביומיים, שורבבה אותה בדיקה לתיקו של התובע וסיכום האשפוז עודכן. קביעה זו נתמכת על ידי השוואת שני סיכומי האשפוז: מיום 15.8.2017 ומיום 17.8.2017. היא נתמכת בהצהרת ד"ר רוברט דרגו מנהל המחלקה הפנימית בה היה מאושפז התובע בבית החולים. גם בסיכומי התובע לא חזר עוד על אותה טענה אלא טע שלראשונה נמסר לו שהוא חולה בסרטן עת ביקר אצל ד"ר סאלם שנאעה (סעיף 6 לסיכומיו).

6. בכתב התביעה התובע לא פירט מתי נמסר לו לראשונה כי הוא סובל ממחלת סרטן. יתרה מכך, הנתבעות בסיכומיהן הטילו ספק כי מאורע כזה אכן אירע וטעונים כי הרישום הראשון שמתייחס לקיום מחלת הסרטן היה בקופת חולים ביום 2.2.2018. לטענתן ביום 15.8.2017-המועד בו שוחרר התובע מבית החולים-נמסר לו סיכום אשפוז שלא נרשם בו שהוא סובל מלימפומה. עד ליום 2.2.2018 כל הרישומים הרפואיים החל מסיכום האשפוז ועד ליום 2.2.2018 התייחסו לבעיה אחרת שהייתה לתובע והיא חשד לקיום הליך סרטני בלבב. נטען על ידי הנתבעות, כי התובע לא הביא כל רשומה מבית חולים רמב"ם שתעיד כי היה לאחר השחרור מבית החולים שם, וכי נמסר לו שהוא סובל מלימפומה.

7. בתצהיר עדות ראשית נטען על ידי התובע, כי לאחר בדיקות שנעשו לו לרבות בדיקת CT נמסר לו שאין לו כלום, אך לקראת סוף האשפוז בבית החולים נמסר לו על ידי רופאה, שאינו זוכר את שמה והיא דוברת השפה הרוסית, שיש לו גידול בלבב וכי נעשית בדיקה על ידי מנתח אם יש מקום לניתוח, והדבר גרם לו להלם ובלבלול כאשר בפועל הוא לא הרגיש במשהו חריג (סעיפים 6 ו-7 לתצהירו). בסופו של יום התובע שוחרר, ולאחר שפנה לרופא המשפחה בקופת חולים, ד"ר עלי

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

עאבד, הוא הפנה אותו לבדיקת MRI. על פי עדות התובע לפני הוא החל לאחר שחרור לעשות בירור אם יש לו אכן סרטן הבלב. לאחר שקיבל את תוצאות הבדיקה, חזר לרופא אך הפעם קיבל אותו ד"ר שנאעה שהסביר לו על המחלה ועל התפשטותה. לאחר כשבוע אשתו פנתה לרופא שהפנה שנתן לתובע הפניה לרופא גסטרו. לאחר מספר ימים פנה לבית חולים רמב"ם ושם הוא נשאל אם הוא מקבל הקרנות או כימותרפיה. לאחר שהרופא שם דיבר עם רופא המשפחה, הרופא בבית חולים רמב"ם תהה כיצד הוא שוחרר מבית החולים. לאחר מכן הפנה אותו למרפאה אונקולוגית. בעקבות כך התובע פרץ בבכי והותקף בפאניקה ודיכאון. התובע התקשר שוב לרופא המשפחה ולאחר בירור הלה אמר לו שיחזור לביתו ויביא לו את מכתב השחרור הראשון. לאחר שהביא התובע את מכתב השחרור הוא ראה שאין התאמה בין מכתבי השחרור, וכי הוא ידבר עם בית החולים על מנת שישנו את הרישום (ראו לגבי ההשתלשלות סעיפים 10-19 לתצהיר עדות הראשית).

8. אומר מיד כי אני מקבל את גרסת התובע, לפיה בפעם הראשונה הוא ידע שנרשם בסיכום האשפוז שהוא סובל ממחלת הסרטן, הייתה בעת שטופל בבית חולים רמב"ם, ולא ביום 2.2.2018. אצל ד"א עאבד. אמנם אני מקבל את הטענה שבעת שעזב התובע את בית החולים נמסר לו סיכום אשפוז ללא האבחנה של מחלת הסרטן, זאת בניגוד לנטען בכתב התביעה לפיו נמסר לו סיכום אשפוז הכולל את האבחנה. עם זאת, גרסת התובע לפיה נודע לו על מחלת הסרטן בעת שביקר בבית חולים רמב"ם נתמכת בראיות אחרות לרבות הודאת הנתבעת בעצמה מחוץ לכותלי בית המשפט. להלן אנמק.

בעת שעזב התובע את בית החולים לא נאמר לו באופן החלטי, כי יש מחלת סרטן בבלב, זאת כפי שתיאר השתלשלות העניינים בתצהירו. על פי הרשומה של קופת חולים אכן התובע עשה בירורים למיניהם לרבות בדיקת גסטרו במהלך חודש נובמבר 2017 לצורך בירור השאלה אם יש לו סרטן בבלב. הרשומה מבית חולים רמב"ם לא הוצגה אך עם זאת במכתב שכתבה MCI לבא כוח התובע ביום 18.7.2018 (נספח ז' לתצהיר התובע) נכתב:

"בהתאם לרשומה רפואית, בביקור בבי"ח ברמב"ם, למרשך נמסר בשוגג ע"י הצוות הרפואי על קיומו של גוש במיצר וקבלת ממצאי ביופסיה המתאימים ללימפומה. כאמור בידי הרופא המטפל היה נוסח של מכתב השחרור, בו הוכנסה בטעות תשובת צילום וביופסיה של מטופל אחר."
(ההדגשות שלי – א.כ.).

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

לכן עולה מאותו מכתב כי מבדיקת הרשומה של רמב"ם יש תימוכין לעובדות הנטענות על ידי התובע. די לי בכך על מנת לקבוע כי התובע הוכיח את גרסתו. מכתב זה אף פותח באמרה כי איסוף התיעוד הרפואי הושלם על ידי MCI.

9. ביום 2.2.2018 רשם ד"ר עלי עאבד:

"ביופסיה מלבלב-במשטח קטעי רקמות לבלב תקינה.
לציין ברישום הרפואי שך ב"ח נהריה – בוצע תיקון מכתב השיחרור של המטופל ב 17/8/2017 וגם מופיעה תשובת ביופסיה מגוש במיצר אשר מראה סימנים של
DIFFUSE LARGE B-CELL LYMPHOMA.

הממצאים הנ"ל לא הופיעו במכתב שיחרור שהמטופל הציג בעת שיחרורו מבית חולים ב 15/8/2017.

לא עודכנתי בתשובה דרך טלפון או במייל..
ב CT חזה לא מתואר גוש במיצר (כנראה התשובה של מטופל אחר הוכנסה לתיקו של המטופל בטעות).

באבחנות במכתב שחרור לא מופיעה אבחנה של לימפומה
ניסיונות חוזרות לצור קשר עם מחלקה פנימית בנהריה ללא מענה."

הכוונה ל- CT חזה שבוצע לתובע שלא הדגים גוש במיצר, בוצע לתובע ביום 13.8.2015 עת היה מאושפז בבית החולים, כעולה מסיכום האשפוז. לכן באותו שלב ביום 2.2.2018 הרופא חשד שהרישום בדבר קיום המחלה הוא מוטעה אך לא היה מענה בבי החולים על מנת לוודא סופית כי מדובר בטעות. רק לאחר פניו של בא כוח התובע הוא נענה לבסוף בחודש מאי 2017 כי הייתה טעות. גם לרופא הפסיכיאטרית בקופת חולים מסר התובע ביום 22.4.2018 כי דבר קיום המחלה נמסר לו במהלך ביקור בבית חולים רמב"ם בחודש נובמבר 2017 (עמ' 61 למוצגי התובע). גם בדו"ח הפסיכולוגי שנערך על ידי הפסיכולוג חאלד זבידאת נמסרה אותה גרסה לפיה בחודש נובמבר 2017 נמסר לתובע שהוא חולה במלה קשה (עמ' 57 למוצגי התובע).

10. לכן, ולסיכום הפרק העובדתי, אני קובע כי התובע שוחרר מבית החולים ביום 15.8.2017 כאשר באותו שלב נמסר לו שייתכן ויש לו סרטן הלב. התובע ביצע בירורים שונים על מנת לברר עניין זה ובמהלך חודש נובמבר 2017 עת היה בביקור בבית חולים רמב"ם נאמר לו שהוא חולה במחלת סרטן קשה. על פי מכתב MCI ששאב את המידע מהרשומה הרפואית, מידע זה נמסר לו על ידי הרופא בבית חולים רמב"ם על סמך סיכום האשפוז המעודכן שנערך על ידי בית החולים ביום 17.8.2017. כתוצאה מכך התובע נכנס לפאניקה ודכאון ולאחר בירורים מול רופא המשפחה עלה

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

חשד כי מדובר בטעות כפי שנרשם ברשומה מיום 2.2.2018 וכי בדיקה של מטופל אחר שורבבה לתיקו. רק בחודש מאי 2018, ולאחר פניה באמצעות בא כוח התובע, תוקנה הטעות, זאת לאחר שניסיונות של הרופא המשפחה לפנות למחלקה הפנימית בבית החולים העלו חרס. כעת נעבור לשאלה האם הייתה התרשלות בהתנהגות בית החולים.

בית החולים התרשל

11. אין חולק כי בית החולים חב חובת זהירות כלפי מטופליו. אין ספק בעיני כי במקרה זה בית החולים הפר את אותה חובת זהירות, עת שרבב לתיקו של התובע בדיקה של אדם אחר ועדכן את סיכום האשפוז של התובע, עת ציין כי לתובע יש מחלה קשה והיא מחלת הלימפומה.

ציפיתי לראות בתצהיר מנהל המחלקה התייחסות לאמצעי הזהירות שנקטים במחלקה ונקטו בזמן אשפוז התובע, למניעת טעויות מסוג זה. אמצעי הזהירות אמורים להיות סבירים וכמובן שאין אפשרות למנוע לחלוטין טעויות מסוג זה, אם כי האפשרות לאירוע טעות צריכה להיות מזערית ביותר. אך לא נמצא בתצהיר כל התייחסות לכך והוא שותק. לכן אני מסיק כי לא נקטו כל אמצעי זהירות בנושא זה ובכך התרשל בית החולים.

12. יתרה מכך, ציפיתי כי פניות הרופא המטפל יענו אך במקום זאת לא היה מענה כלל במחלקה. התובע שכר שירותי עורך דין שפנה במכתב ורק ביום 15.5.2018 נשלח מכתב מענבל המודיע כי סיכום האשפוז תוקן, למרות שהוא תוקן עוד ביום 27.4.2018. היה מן הראוי כי העדכון ידווח באופן מידי לתובע. לכן אני קובע כי בית החולים התרשל.

הקשר הסיבתי

13. הנתבעות חולקות על כך שהנזק הנפשי הוא תולדה של הטעות שאירעה. בסיכומים שלפני נטען כי הנזק הנפשי קשור בכלל בחשד לקיום סרטן הלב לב שלגביו לא נטען כי הייתה התרשלות כלשהי.

על מנת לסייע בידי בית המשפט לברר את שאלת הנזק והקשר הסיבתי מיניתי מומחה רופאי מטעם בית המשפט ד"ר ראסם כנאענה (להלן: "המומחה מטעם בית המשפט"). מומחה מטעם בית המשפט דן בצורה יסודית במסמכים שהונחו לפניו ולאחר שבדק את התובע ושמע ממנו את סיפור המקרה, לרבות מה שאירע בבית חולים רמב"ם, קבע כי נכותו הצמיתה היא בשיעור 5%.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

14. הטענה כי הנכות הנפשית של התובע קשורה בחשד לקיום סרטן הלבבל הועלתה לראשונה בסיכומי הנתבעות. מדובר בהרחבת חזית, ושהטענה כלל לא נטענה במסגרת חוות הדעת שהובאה מטעם הנתבעות. מומחה הנתבעות אף קבע כי הנכות קשורה בעברו אל התובע ולא בחשד לקיום סרטן הלבבל. בפני מומחה הנתבעות שוב מסר התובע כי לאחר השיחה ברמב"ם (שקבעתי כי עסקה בקיומה של מחה סרטנית על סמך סיכום האשפוז). אין כל קביעה או תיזה באותה חוות דעת שמצבו הנפשי נובע דווקא מהחשש לקיום מחלה סרטנים בלבבל. שאלות בא כוח הנתבעות למומחה מטעם בית המשפט א לא הביאו לשינוי קביעתו כי בשל האירוע הנטען וספציפית לגבי הידיעה שנמסרה לו בבית חולים רמב"ם נותרה 5%.

עוד אוסיף, כי בא כוח הנתבעת ניסה להפריד בין לימפומה לבין סרטן בלבבל על ידי כך שטען כי כל מה שהפריע לתובע הוא קיום חשד לסרטן בלבבל ומכאן מקור נכותו הנפשית. אולם אציין כי הביופסיה שנעשתה למטופל האחר הייתה באזור המיצר קרי בחלל בית החזה ולא בבלוטות הלימפה בצוואר כפי שניסה לרמוז במהלך הסיכומים. התובע אדם פשוט בעל 10 שנות לימוד. גם בעדותו לפני עשה רושם של אדם פשוט שאינו מבין באבחנות בין הלבבל למיצר. לכן לא ניתן להיבנות מכך שהתובע הבין שהסרטן הוא בלבבל במקום בלימפה. מאידך תובע חזר על התיאורים הטראומטיים מבחינתו על כך שנאמר לו שהוא חולה בסרטן כשהיה אצל ד"ר שנאעה ולאחר כשבוע בבית חולים רמב"ם (עמ' 20-22). לפני כן שהיה רק חשד לקיום סרטן בלבבל התובע לא הגיב כפי שהגיב כשנאמר לו בוודאות שיש לו מחלה. גם בטיפול הפסיכולוגי התובע מיחס את ההלם שחוה למה שנאמר לו בבית חולים רמב"ם. בשים לב לכך אני קובע כי הנכות שנותרה לתובע היה כתוצאה מהרישום המוטעה כל קיום מחלה. לכן אני קובע כי הטריגר למצוקה הנפשית היה העובדה שנאמר לו כי הוא חולה בסרטן בחודש נובמבר.

הנכות הרפואית והתפקודית

15. התובע חקר את המומחה על חוות דעתו. עם זאת, במסגרת סיכומיו חלק על חוות דעת ד"ר כנאענה במשפט אחר ללא נימוקים ממשיים מדוע יש להתערב בחוות דעתו ולהעמיד את הנכות הרפואית על שיעור של 20%. ההלכה הפסוקה קובעת כי בית משפט לא יסטה מחוות דעת מומחה מטעמו אלא מנימוקים כבדי משקל. אלה לא הונחו על ידי מי מהצדדים ולכן הנכות הרפואית היא בשיעור של 5% כפי שקבע המומחה בגין בעיית הסתגלות.

16. המומחה בחוות דעתו קבע כי אין ביטוי להגבלה תפקודית משמעותית והתובע המשיך לעבוד במשך שנה לאחר המקרה. התובע טוען כי בעקבות המקרה הוא הפסיק לתפקד עד שמעבידו נאלץ לפטר. אולם טענותיו נטענו בעלמא, לא הובאה לגביהן שום תימוכין מלבד עדותו וקשה להלום תוצאה לפיה בנכות של 5% התובע יפסיק לעבוד. בשים לב לכך אחשב את נזקי התובע בגין הפסדי שכר על דרך האומדנא.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

נזקי התובע

כאב וסבל

17. הידיעה כי אדם חולה במחלה ממארת קשה היא ידיעה לא פשוטה כאשר אדם כזה רואה את מוות ממשמש ובא. לכן לא ניתן לפסוק פיצוי בגין כאב וסבל בהתאם לטבלאות נזיקות רגילות על סמך הנכות שנותרה ויש לפסוק לדעתי כאב וסבל מוגבר יותר מהמקובל. בהתחשב בנסיבות המקרה והתנהגות בית החולים לרבות הכחש החבות אני פוסק לתובע בגין כאב וסבל סך של 60,000 ₪ נכון למועד פסק הדין.

הפסדי שכר לעבר ולעתיד

18. למעט תלושי שכר עובר לחודשים 5-7/2017 התובע לא הביא תלושי שכר נוספים. התובע עבד לפני המקרה בבניין אך לא הביא מכתב פיטורין ולא העיד מעבידים למיניהם. התובע לא הביא דו"ח רציפות על העסקה מטעם המוסד לביטוח לאומי. לכן לעבר לא הוכיח התובע הפסדים בפועל.

19. עובר למקרה השתכר התובע סך של 4,663 ₪. סכום זה משוערך להיום עומד על סך של 5,442 ₪. התובע כיום בן 48. לכן בגין הפסד כושר השתכרות לעתיד אני פוסק סך של 25,000 ₪. סכום זה כולל הפסד תנאים סוציאליים.

הוצאות עבר עתיד

20. התובע לא צירף קבלו לתצהירו. עם זאת, יש לפסוק לו הוצאות באופן גלובאלי בגין רכישת תרופות שהומלצו לו על ידי הרופאים המטפלים ובגין הצורך לקבל טיפול רפואי עתידי. לכן על כל אלה אני פוסק על דרך האומדנא סך של 5,000 ₪ לעבר ולעתיד.

סיכום

21. לסיכום אני מקבל את התביעה כנגד המדינה בהיותה האישיות המשפטית העומדת אחרי בית החולים. בי החולים וענבל אינן אישיות משפטית. לכן אני מחייב את המדינה לשלם לתובע סך של 80,000 ₪.

בית משפט השלום בחיפה

ת"א 47578-08-19 פלוני נ' משרד הבריאות - לשכת היועץ המשפטי ואח'

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

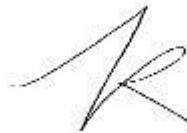
8

9

לסכום זה יתווסף שכר טרחת עו"ד בשיעור של 20% בתוספת מע"מ וכן החזר הוצאות בגין
חוות דעת מטעם התובע, חלקו בחוות דעת מומחה בית המשפט ואגרה ראשונה. ככל שיהיה
מחלוקת לגבי ההוצאות התובע יהיה רשאי להגיש בקשה לשומת הוצאות.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.

אחסאן כנעאן, שופט

10
11